РІК 1929. Серпень. Ч. VIII.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола Митрополит Галицький, Архіепископ Львівський, Епископ Каменця Подільського.

ГРИГОРИЙ ХОМИШИН

Божою Милостю і Благословленням св. Апостольського Престола Епископ Станиславівський.

ДІОНІЗІЙ НІЯРАДІ

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Ррестола Епископ Крижевацький.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола Епископ Перемиський, Самбірський і Сяніцький.

ПЕТРО ГЕБЕЙ

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола Епископ Мункачівський.

ГРИГОРІЙ ЛАКОТА

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола Епископ Данійський і Пом. Перемиський.

ПАВЛО ГОЙДИЧ

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола Епископ Пряшівський.

Всечесному Духовенству і Вірним
Божий мир і Архієрейське благословення.

Як милосерний Бог позволить, збереться в сім році греко-кат. Епископат Галичини, Підкарпаття, Сполучених Держав, Канади і Югославії у вічнім місті-Римі на свою спільну нараду і при тій нагоді в імени своїм і своїх вірних зложить найщірійші бажання спільному Вітцеви вітців, верховному Пастиреви всіх пастирів, непомильному Учителеви всіх християн, видимому Голові Церкви, Намісникови Ісуса Христа на сім світі, Папі Пію XI, з нагоди його 50-літнього священичого Ювилею. Сего року 20. грудня скінчить Святійший Отець повних 50. літ стоєї священичої служби.

Пятьдесять літ у священичій службі, це рідка слава у людськім життю. Пятьдесять літ у Божій святині і при Божім престолі, це велике благословення Боже, як для Ювилята, так й тих, що їх Бог Йому повірив.

Длятого цілий католицький світ приготовляється, щоби як найторжественнійшим способом прославити Ювилей спільного Батька цілої вселенної, Папи Пія XI. — До того торжества прилучуємося й ми, найчисленнійші представники східної кат. Церкви, щоби разом з 300. міліонами других католиків оказати свою горячу і ніжну синівську любов до Намісника Христового на цім світі Папи Пія XI.

Ми гр. кат. Епископи, бажаємо з особлившим почитанням поклонитися Тому, котрому майже перед двома тисячами літ у особі св. Петра Христос-Цар сказав: „Ти єси Петро і на сій скалі збудую мою Церкву і ворота пекольні не переможуть її“. (Мат. 16. 18.)

Ми бажаємо, щоби всі разом приступили до Сего, що розсіває по світі світло, ширить чесноти і святість та обновляє світ в Христі Господі.

Ми хочемо в цих важних для нас часах станути близше Него, по приміру великих наших предків Ізидора св. Йосафата, великого Венямина Рутського, Потія і других,

та звязатися з ним так кріпко, щоби ніяка ворожа сила, ані сама смерть не змогла нас від Него відорвати.

Хочемо видіти токо Керманича, що кермує Божою Церквою, не тільки в часі красної погоди, але й серед нагальних вітрів й бурі, що спокійно стоїть при кермі, — хоч морські филі грізно підносяться.

А Вам, Преподобні Отці и дорогі в Христі Браття, пишемо це наше спільне послання, та взиваємо вас разом з нами почитати і любити вселеньського Архієрея Папу Пія XI., бо Він є по Божій волі тою скалою, що її сам Господь поставив серед морської глибини цего світа, о яку розбиваються усі филі розбішеного моря.

А тепер найдорожші в Христі, вислухайте найперше цего: ким є Папа Римський у Христовій Церкві, а відтак кілька слів про життя і діяльність нашого Ювилята.

I.

Ким є Папа Римський у Христовій Церкві?

Св. віра вчить нас, 1) що кождий законно вибраний Епископ римський є видимим Намісником Ісуса Христа на цім світі, — 2) що Він є спільним батьком всіх духовних пастирів і вірних, 3) що Він є верховним і непомильним вчителем всіх християн.

I. Папа Римський є Намісником Ісуса Христа на тім світі.

Було це по хрещенню Христа Господа у ріці Йордані. Там небо засвідчило про божество Христа Господа, а в імени всіх людий св. Йоан Предтеча вказав пальцем на Него, говорячи: „Се Агнець Божий, що бере гріхи світа“. (Йо. 1. 19).

Господь Ісус Христос ще немав тоді учеників. Перші, що прийшли до Него, це були ученики Йоана Хрестителя: Йоан і Андрей. Невинність Йоанова і радість Андрея звернули на себе особлившу увагу Христа Господа. Та коли Андрей привів до Ісуса свойого брата Симона, то Христос поглянувши на нього сказав: »Ти єси Симон, син Йони; ти назвешся Кифа, що значить Петро«. (Йо. 1. 42).

Що означує той особливший погляд Христа Господа на Симона? що означають висказані слова? Господь Ісус Христос в тім часі не дивився на Симона, як на простого галилейського рибака, але його око бачило в нім «Петра«-скалу, на котрій постановив збудувати свою Церкву. Христос Господь в тім часі бачив в Петрі усіх Його наслідників, що мали бути разом з ним підвалиною Його Церкви до кінця світа.

Те, що Спаситель при тій нагоді предсказав Симонови, точнійше овначив перед мурами міста Кесарії Филипової, коли Його Симон по Божім натхненню признав: Христом, Сином Бога живого. Тоді то Спаситель відповів голосом, що прогомонів як звук воєнних труб по всіх сторонах світа, і буде звучати через всі часи, аж до кінця світа: „Ти єси Петро і на сій скалі збудую мою церкву і ворота пекольні не переможуть її. І дам тобі ключі царства небесного і що звяжеш на земли, буде звязане на небесах, а що розвяжеш на земли буде розвязане на небесах«. (Мат. 16. 18. 19.).

Божественний Сласитель добре знав, скільки терпітимуть від злого духа і його помічників Петро і його наслідники як раз длятого, що вони є основою його Церкви і ключниками небесного царства. Він про це більше разів говорив й на те приготовлював.

Але по установленню Найсв. Тайни Евхаристії перед своєю пращальною Архієрейською молитвою, так сказав Симонови Петрови: „Симоне, се сатана зажадав просівати вас як пшеницю; та я молився за тебе, щоби не ослабла твоя віра, а ти колись, навернувшись, утверджуй своїх братів“. (Лук. 22, 31, 32).

Що божественний Спаситель при першій стрічі зі Симоном предсказав, що при Кесарії Филиповій обіцяв то по своїм воскресенню виповнив. А було це так: коли Ісус Христос третий раз по своїм воскресенню явився ученикам при озері ґенезаретськім, особлившим способом знова поглянув на Симона-Петра й так його спитав: »Симоне Йонин любиш мене більше, чим ті? Сказав йому: Так Господи, ти знаєш, що люблю Тебе. Сказав йому: Паси ягнята мої. Сказав йому знов в друге: Симоне Йонин, чи любиш мене? Сказав йому: Так, Господи, ти знаєш, що люблю Тебе. Сказав йому: Паси вівці мої. Сказав втретє:

Симоне Йонин, чи любиш мене? Засумував Перро, що сказав йому втретє: чи любиш мене? і сказав йому: Господи, ти все знаєш; ти знаєш, що люблю Тебе. Сказав йому Ісус: Паси вівці мої«. (Йо. 21, 15—17).

Коли перший раз Симон-Петро заявив любов Христові Господеві, передав йому Ісус Христос власть пасти ягнята його. Коли другий і третий раз визнав свою любов, передав йому Христос-Цар власть пасти й вівці його. Тоді предсказав йому, що його чекає у життю, словами: »Коли ти був молодший, опоясувався єси і ходив, куди хотів. Колиж постарієшся, простягнеш свої руки і инші тебе опояшуть і поведуть, куди не схочеш«. (Йо. 21, 18).

Цим торжественним способом передав Христор-Цар Петрови, а у нім й Його наслідникам, власть пасти ціле своє стадо, всі ягнята й всі вівці, а то значить, що св. Петро і його наслідники мають право й обовязок кермувати й правити всіми настоятелями і вірними Христової Церкви. А це не є нічо инше, як бути Намісниками Христа Господа у Його св. Церкві.

З наведених слів св. Письма ясно слідує, що св. Петро заступав Христа Господа, що по своїм везнесенню є невидимим головою своєї Церкви, що св. Петро криняв ключі небесного царства, що св. Петро дістав зепевнення, що його віра ніколи не ослабне, а він має обовязок утверджувати сооїх братів у вірі, що св. Петро дістав власть й обовязок пастирської служби над цілою Христовою Церквою.

А що церква Христова є видимим товариством, котре має тревати по всі часи аж до кінця світа »і се я з вами по всі дні до кінця віків«. (Мат. 28, 20). то з того ясно слідує, що вона аж до кінця світа мусить мати свого видимого голову.

Св. Петро управляв Христовою Церквою до своєї смерти, як римський Епископ. Він помер 29. червня 67 р.

Кождий законний римський Епископ є наслідником св. Петра на його Епископськім престолі, отже й наслідником у його епископській власти. Тим самим кождий римський Епископ має у Христовій Церкві ту саму власть, яку мав св. Петро, як Епископ римський. Тому не диво, що великий мученик св. Ігнатій Богоносець, ученик св. Йоана Богослова проваджений в Антійохії через малу Азію

до Риму, де мав бути кинений на жир диким звірям, витав римську християнську громаду як ту, що є »настоятелькою союза любови« ц. є. всего християнства. З його голосом крови лучаться голоси й свідоцтва св. Іренея з Ґалії, Тертуліяна, Оріґена й Кипряна з півн. Африки, Полікарпа і товаришів з мал. Азії, голоси всіх християнських громад, безчисленних християнських мучеників, всіх других святителів цілої історії християнства. Святу правду: »Ти є Петро, на сім камени збудую церкву мою«, визнають і боронять велитні християнського Сходу і Заходу від апостольських аж до часів наших великих славянських апостолів Кирила і Методія, до часів найбільшого оборонця католицької віри, на сході св. Теодора Студита, та св. свщм. Йосафата, аж до найновіщих часів, до нинішного дня.

Ту правду визнаємо й ми, гр. кат. Епископи, разом з всіми нашими вірними в пропамятний день золотого Ювилею священства нинішного Папи Пія XI. і признаємо, що він по волі й постановам Христа Господа є видимим головою його св. Церкви і як такий має власть продовжати і увіковічнювати між вірними Христову Службу і Його Боже діло.

II. Папа римський є спільним батьком всіх духових пастирів і вірних.

Римський Епископ є нашим вітцем, бо Він видимий голова великої Христової родини. По постановам Господа нашого Ісуса Христа, має він верховну власть над цілим скарбом ласк зложених у св. Церкві, бо він ключник небесного царства. Головна задача видимої власти у Христовій Церкві є в тім, щоби нашим душам уділити надприродного життя, його розвивати, утверджувати і заховувати до кінця. Се є головною причиною, що цілий християнський світ від найдавнійших часів називає римського Епископа »Папою« ц. є. Отцем. З цеї причини слушно називаємо духовним вітцем кождого священика, котрий уділяє св. Тайни, а через це надприродне життя ласки. Але священик може ту свою духовну службу справувати тільки по власти, яку дістав від Епископа, отже Епископ є висшим духовним вітцем всіх священиків й вірних в Епархії. Знова Епископів настановляє Папа й тільки зєдинені з Папою

Епископи можуть правно виповнювати свою духовну власть у Христовій Церкві. Тому Папа як верховний Настоятель Церкви Христової є вітцем всіх Епископів, священиків і всіх вірних. Тому слушно називаємо його Вітцем вітців.

Св. Теодор Студит в своїм листі до Папи Льва Пасхалія так говорить про римського Епископа: »Верховний Отець вітців, найперший між всіми первосвящениками, божественний первоначальник перший наш апостольський голова, архипастир цілої піднебесної церкви, від Бога опреділений вожд всіх«.

III. Папа Римський верховний і непомильний учитель всіх християн.

Кождий законний римський Епископ в особі св. Петра дістав власть й обовязок від Ісуса Христа пасти вівці й ягнята його св. Церкви, дістав власть й обовязок утверджувати своїх братів у вірі. З того слідує, що вселенський Архієрей римський є непомильним учителем св. віри, коли як верховний учитель й пастир св. Церкви опреділює правди віри й моралі. То наука св. Церкви. Так вірили й навчали від перших часів яристіянства всі учителі Церкви; як св. Іриней, св. Кипріян та св. Василій, що у своїм 92. листі разом з 32. Епископами пише до римської Церкви »що Вона заслугує на найбільший подив, бо її Господь дав те, що вона може розріжняти правду від неправди і проповідувати віру Отців без всякого відхиленя (додатків)«!

Так вірив й вивнавав св. Кирило Александрійський († 444 р.) котрий називає римського Епископа »віродостойним свідком правди«. Так вірили й навчали всі великі Отці християнського Сходу і Заходу.

Віру християнського Сходу перед самим розколом прекрасно визнавав та навчав словом й письмом наш великий подвижник і Святитель Теодор Студит, який пише: »що Римська столиця від початку є жерелом правди, що в неї належить глядіти непомильного рішення що до віри, »що Римський Папа є вселенським верховним світильником«, Ключником Євангелія й небесного царства, »що він має власть вселенського собора і є корифейом, і що хто від него відорваний, є відорваний від Христа, та що Папа є »Петром« й без нього не можуть Епископи відправляти

законного собору. Римській столиці Христос Господь передав ключі віри и вона Богом збудована твердиня, прибіжище і спасення; вона проти ложновірних бур спокійна й забезпечена пристань всемірної Церкви; вона голова всіх Церков, хто з нею не злучений, той не є у лучности з Христом«.

Маючи те все перед очима, історію всіх віків Христової Церкви, свідоцтва вселенських соборів, особливо Ефеского, Халкидонського, Ліонського, Фльоринтийського й Ватиканського, ідучи за приміром великих святителів нашої Церкви св. Йосафата, Венямина Рутського й др., по прикладу безчисленних мучеників св. зединення, з нагоди Ювилею вселенського Архієрея Пія XI. і ми Епископи гр. кат. обряду разом з нашими вірними кличемо: за віру католицьку за Намісника Христового і ми готові при помочи Божої ласки всьо жертвувати, щоби як найтіснійше звязати цілий Схід зі скалою, на якій Христос Господь збудував свою Церков.

II.

ПАПА ПІЙ XI.

Боже Провидіння дало нам у тих тяжких часах такого вселенського Архієрея, якого вимагають наші часи.

Теперішний Папа Пій XI. уродився 31. мая 1857 р. у місточку Десійо, недалеко Міляно. Імя вітця було Франціск, а матери Терезія. При хрещенню дістав імя Ахиль. Ґімназійні науки скінчив як питомець архіепископської семинарії в Монці, а богословські найперше у Міляно, а відтак в Римі на Григоріянськім Університеті, де осягнув докторат фільософії, права й богословя. Дня 20. грудня 1879 р., був рукоположений на священика а 21-го відправив першу Службу Божу в церкві св. Карла Боромейського в Римі. По скінченню богословських студій був назначений сотрудником в Міляно, пізнійше професором богословя. Від 1888 р. став урядником славної бібліотеки в Міляно, котру оснували св. Карло Боромейський і Фридрих Боромейський. Там при наукових працях перебув до 1914 р. коли то Папа Пій X. покликав його до Ватиканської бібліотеки. Тут отворилося для него ще ширше поле праці. Як пре-

фект Амврозіянської і Ватиканської бібліотеки звидів цілу полудневу й західну Европу. По 4-ох роках праці у Ватиканській бібліотеці, післало його Боже Провидіння на північ і схід Европи. В 1917 р. назначено його Апостольським Візитатором а 1919 р. Нунцієм в Польщі. Вже по двох роках був поставлений Аріепископом і Кардиналом в Міляно, щоби мав нагоду запізнатися з обовязками Епископа, щоби пізнійше як Епископ Епископів міг успішно провадити цілий християнський світ. На столиці св. Амврозія за короткий час здобув собі імя великого Епископа. В тім часі отворив католицький університет, який посвятив Найсолодшому Серцю Ісуса, бо воно є жерелом зєдинення Божого і людського життя, за котрим зітхає кожде сотворіння й до якого зміряє, щоби зєдинитися зі своїм Сотворителем. (З бесіди при посвяченню університету).

Дня 6. лютого 1922 р. кардинал Ратті був вибраний Епископом Римським і прибрав імя Пія XI. — Дня 12. лютого відбулася коронація в церкві св. Петра і він по раз перший по довгих літах уділив благословення Римови і цілому світови.

У першім своїм посланню („Ubi arcano Dei") вибирає собі клич: »Христовий Мир у Христовім Царстві«. Він є Апостолом Божої любови, котру ділами й словами пропаґує. Його престол є прибіжищем для всіх, як володарів держав, так й найбіднійших скитальців, що в часі всесвітньої війни стратили все своє майно.

Минуло ледви 6 літ від колл Папа Пій XI. засів на престолі св. Петра, а довершив вже таких діл, що остануть тревалими памятниками в Христовій Церкві. Всім добре знана його праця в часі ювилейного року, праця місійної вистави, великі старання о місії в світі, заведення нового празника Христа-Царя і його праця коло поширення католицької акції на цілий світ. Він кличе до праці у винограді Божім всіх католицьких мірян, мущин й женщин, щоби під проводом Церкви працювали над поширенням Євангелія Христа-Царя. Його серцю є мила особливо ідея зєдинення з Христовою Церквою всіх незєдинених. Як правий господар кличе на гостину Христової любови всіх незєдинених словами: »Приходіть, бо вже все готове«. (Лук. 14, 17).

Папа Пій XI. є особою повною живої віри, нестру-

дженою в праці, неустрашимою у проповіданню вічних правд, він є повний доброти й любови до всіх, але заразом повний рішучости й відваги у кермованню Христовою Церквою. Його душа переповнена Божим страхом, але не знає страху перед людським зглядом. У нього велике уповання на Бога й тому ніколи не упадає на дусі. Цілий день посвячує молитві й праці, а крім того ще велику часть ночі. Та сильна душа перебуває у здоровім й сильнім тілі.

Папа Пій XI. справді великий Папа. Він своїм життям світить цілому світові. Не тільки католики, але й найбільші противники дивляться на него з найбільшим почитанням. За час його Понтифікату, св. віра проповідується по всіх сторонах світа й утверджується.

Взиваємо Вас Преподобні Отці і дорогі в Христі Браття, щоби Ви горячо молилися за Святійшого вселенського Архієрея Пія XI. в часі цілого ювилейного року, як то робили перші хрістіяни, коли молилися за першого Папу св. Петра. Св. Письмо каже, що благословення вітця будує доми дітям. Горячо бажаємо, щоби благословення нашого найвисшого духовного вітця збудувало й нашій Церкві на сході й нашому народови красшу будучність.

Благодать Господа Нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця і причастя св. Духа най буде зі всіми вами.

† Андрей,
Митрополит.

† Григорій,
Епископ.

† Діонізій,
Епископ.

† Йосафат,
Епископ.

† Петро,
Епископ.

† Григорій,
Епископ-Пом.

† Павло,
Епископ.

Повиший лист поручаємо відчитати в найблисшу неділю згл. свято по його отриманню.

Рівночасно з покликом на тутешні розпорядки ч. 12/орд. з р. 1929. (Епарх. Від. ч. III. з р. 1929. ст. 33. ісл.) і ч. 2678. з р. 1929 (Епарх. Від. ч. VI. ст. 107) ще раз взиваємо Всч. ОО. Душпастирів, горячо заохотити вірних, щоби пильно старалися позискати всі ті ласки, якими наділює нас св. Отець всім ювилейнім році.

Від Епископського Ординаріяту.

Ч. 4269/202. В справі звітів з відбутих ювилейних обходів.

Поручаєся Всч. О. О. Деканам надсилати звіти з ювилейних обходів. В звіті повинно бути зазначено: кілько процесій урядив парох? Кілько проповідий виголосив про значіння ювилею? Кілько приблизно вірних брало участь в процесіях? Кілько душ приступило до св. Тайн?

Виказ парохій в яких ще не відбулись місії.

1. Балигородський Деканат: Березка, Гочев, Жерниця, Загочеве, Рябе (5 на 11).
2. Белзький: Жабче муроване і Шмитків (2 на 11).
3. Бірчанський: У всіх парохіях відбулись св. місії.
4. Бориславський: Доброгостів, Кропивник новий, Попелі, Рибник, Східниця (5 на 14).
5. Буківський: Новосільці і Пулави (2 на 11).
6. Варяжський: Нисмичі і Тудорковичі (2 на 11).
7. Вел. мостиський: У всіх парохіях відбуто (3 місії а 7 реколекцій).
8. Височанський: Багновате, Ботелка вижна, Гнила, Кривка, Росохач (6 на 15).
9. Горлицький: Бортне, Ганчова, Гладишів, Долини, Крива, Мацина вел., Регетів, Рихвалд, Устє руське (9 на 18).
10. Грибівський: Камяна Баниця, Ізби, Королева руська Фльоринка, Чирна, Снітниця (7 на 10).
11. Динівський: Бахір, Добра шляхоцька, Іздебки, Кінське, Глудно (5 на 10).
12. Добромильський: Княжпіль, Макова, Мігова, Папортно, Посада риботицька, Риботичі і Трійця. (7 на 13).
13. Дрогобицький: Болохівці, Брониця, Гаї нижні, Далява, Лужок, Медвежа, Михалевичі, Нагуєвичі, Унятичі і Ясениця сільна (10 на 14) 3 реколекций (Вацевичі, Дрогобич, Якубова Воля).
14. Дуклянський: Воля цеклинська, Граб, Гирова, Зиндранова, Мшана, Ольховець, Радоцина, Ростайне, Святкова, Тиханя, Тилява і Чорне (12 на 17).
15. Жовківський: Глинсько, Добрусин, Замочок, Кунинська Воля, Мацошин, Пили, Туринка (7 на 15).
16. Жукотинський: Вовче горішне, Галівка, Дністрик дубовий, Мшанець і Хащів (5 на 16).
17. Комарнянський: Березець, Горбачі, Горожанна вел.

Горожанна мала, Грімно, Кліцко, Колодруби, Конюшки корол., Лівчиці, Поріче грунт., Піски, Ричигів і Татаринів (13 на 16).

18. Короснянський: Близянка, Красна, Опарівка, Чорноріки, (4 на 7).
19. Краковецький: Бунів, Кальників, Коханівка, Малнівська Воля, Млини (5 на 15).
20. Куликівський: Артасів, Колоденце, Колодно, Кукизів, Нагірці, Ременів, Стронятин, Сулимів, Цеперів і Честині (10 на 16).
21. Лежайський: всюди відбулись св. місії.
22. Ліський: Ванькова, Ліско, Монастирець, Постолів, Середне вел., Тарнава гірна, Угерці мінер., Чашин (8 на 15). (Д. б.)
23. Лупківський: Воля мігова, Команча, Лупків, Манів і Смільник (5 на 15).

Заввага: Всякі неточности в заподаних даних, зволять справити дотичні ОО. Декани через прислання до Еп. Консисторії точнійших звітів. (Д. б.)

Датки на „Петрів гріш“.

Крупець 5, Грушатичі 5, Горохівці 5, Бахів 3·71, Пралківці 5, Валява 10, Вірко 7·40, Острів 11, Буців 7·42, Шкляри 11·23, Салаші 7, Літиня 10, Мединичі 2·50, Яжів старий 14, Нагуєвичі 6, Коблянська воля 10, Тисовиця 4, Кавсько 25, Загочевє 21·40, Трускавець 12, Медвежа 10·34, Дубецко 5·87, Страшевичі 16, Дубрівка 10, Сливниця 4, Дрогоїв 8·77, Нове місто 8·49, Доброгостів 10, Ванькова 46, Сілець 3, Мокряни малі 10·50, Ісаї 10, Лісковате 15, Ясель 6·60, Поляна 10·03, Улично 5, Подемщина 10·70, Пруси 10·35, Добра 31, Хлівчани 10, Гладишів 5, Устє руське 4·50, Ганчова 10, Підбуж 10·50, Тучапи 12·50, Лівча 4, Передільниця 8, Стебник 20, Смерековець 5, Балигород 12·50, Дорогошів великий, Дорогошів малий 1·95, Лімна 10, Мшанець 6·50, Ліщини 4·40, Новиця 5, Яблониця руська 7·19, Бутини 5·40, Руське село 5, Лівчиці 5, Яблониця польська 15, Більцарева 5, Дрогомишль 5, Фльоринка 3, Скло 12·50, Угнів 3, Брунари 10, Межибрід 5·50, Трепча 3, Бортятин 3, Тулиголови 2·25, Святе 9, Забірє 10·56, Теплиці 10, Судова вишня 18, Унятичі 3·20, Мишлятичі 6,

Дзвиняч горішний 5, Тершів 11·46, Княжпіль 5, Сурохів 12·50, Папортно 11, Липовець ад Любачів 5, Ріпник 5·75, Пулави 8·52, Середне велике 5·30, Лукове 4, Щирець 6·14, Баранчиці 4·70, Камінка лісова 15, Пили 1, Жабче муроване 5·27, Немирів 5·66, Болестрашичі 7, Костарівці 10, Реклинець 6, Мохначка нижна 5·34, Чорноріки 14·36, Корениця 5, Шляхтова 10·38, Явірки 5·33, Двірці 4·67, Опарівка 10, Бонарівка 7, Біла 5, Волчищовичі 5·20, Самбір 14·76, Торгановичі 6, Хащів 16·20, Волосате 12·50, Майдан сінявський 5, Павлокома 5, Бітля 15, Болохівці 6·60, Белзець 2, Тяглів 17, Горуцко 7, Криниця мед. 15·03, Горуцко 4, Щутків 6, Речичани 10, Добряни 8·25, Білина велика 5, Добрусин 6·11, Галівка 15, Бандрів 5, Дубно 10, Кропивник старий 15·30, Стрільбичі 2·10, Татаринів 4·25, Крукеничі 3·50, Курилівка 6, Бабина 10, Чернилява 3·76, Яворів 32·07, Гошів 10, Вислок горішний 5, Коросно 12, Воля мігова 3, Явірки 10, Соколя 7, Немирів 10, Гвоздець 15·20, Радруж 10, Комарники 5·80, Желдець 10·59, Ольховець 3, Команьча 25, Маковиско 16, Фльоринка 1, Довгомостиска 5. (Д. б.)

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 3932. о. Малко Теодор, парох в Волиці завідателем деканату Буківського.

Завідательства одержали:

Ч. 4044. о. Качмар Стефан — Підгайчики.
Ч. 4044. о. Кондрацький Василь — Криниця мед.

Сотрудництва одержали:

Ч. 3890. о. Кузьмінський Дмитро — Дорожів.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 22. серпня 1929.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

При престолі. (Початок Сл. Божої).

(Під розвагу священикам).

В огнищі священства — при жерелі помирної сили — перед горою святою, на яку спрямовуєсь тужний погляд Церкви Обручниці Христової, готова до жертви, чекає віруюча громада коли розіграєсь драма ласки, що то під ослоною символів відновляєсь на престолі Нового, Вічного Завіту. **Кто взидет на гору Господню і станет на місті святім его?** Хтож то приступить, діткнесь Господнього жертовника, хто переступить Божі преділи, і буде говорити з Богом блискавиць і громів на горі Синай. Кого то пішле Бог, щоби він увійшов у скинію свидінія, такого достойного що змігби діткнути Бога, Предвічного, святого, що може Його приносити в жертву, а могучого щоби окропив Божий наріц Кровію Агнця? Господь не посилає Ангела, щоби на сій подоли слез заінтонував гимни блаженства, не посилає нікого такого, на кім блестілаби ясність вічности, нікого такого, що то його в вищих над світ сферах не дотикавби гріх землі, ніякого повелителя морям і бурям, щоби їх утихомирював, ніякого, щоби дотикав гір, а вони димились.

З товпи народу виходить він... От человік пріємлем за человіки поставляється. Так з поміж людий, обложений немочами як і його братя а за человіки поставлений, має завдання своїх братів людий спасати, освячувати, для них жертвуватися. Він є образом Того перед яким клякають ґенерації, ожидають від Него великія і богатия милости. Він є образом Того, Хрестоносця, що то маючи взяти на Себе св. Хрест-жертви кровавої, на хвильку пристанув і »во своє воспоминаніє« збудував жертовник негниючий, незнищимий, на якім приносить в жертву свою ніколи невигасаючу Любов. Ось сего Благословячого, сего Спасителя представляючи виступає чоловік-священик з товпи, щоби приготовитись до великанської Жертви, яка в силі усмирити горе цілого світа. Хрест Господній на його плечах, отвирає царські двері, а товпа здоровить його як Апосто-

ла, Післанця-ангела спасення, мимоволі клонить перед ним голову.

Перед степенями престола робить священик великий, низький поклін, кладучи на собі знак св. Жертви, бо місце »на нимже стоїт земля свята єст«. Знаком св. Хреста знаменає чоло, грудь і рамени, бо буде провадити серійозну пертрактацію з Святим за гріхи свої і світа. Він знає звідки прийшов, шо він приніс з немочий і провин. Тому палить в першу жертву кадило зітхаючи: Помилуй мя Боже, по велицій милости Твоєй і по множеству щедрот Твоїх очисти беззаконіє моє... Найпаче омий мя от беззаконія моєго... Віруючий нарід прагне спасення, Божа воля тягне його... Тому обходить він жертвеник Бога. А серіозність жертовника і самої Жертви кадильної наповняє його жаром і духом жертви, згоріти як се благовонне кадило в жертву всесожженій. Та жертвенність проникає його ту і в цілім його священичім життю. Але на престолі Господнім луч його надії, воскресення.

Віруяй в мя, аще умрет оживет. Тому і сумовитість, мелянхолія жертви, самопосвяти враз з радощами вічних надій переливаються по душі священика. Він обходить жерело ласк, що обновляють дух прав в нем, сердце чисто заждет, дає мудрість научати ще беззаконния путем єго, і тому возрадуєтьтя язик той і кости смиренния...

І той радісний злет до Бога остає хоч згадує на лукавий світ і лукаве своє серце: Ізбави мя от кровей Боже, Боже спасенія моєго. Він яко священик заступає справу Бога перед світом лукавим-беззаконним, якого має навчити доріг Господніх. Тому може сподіватись вислухання і помочі Божої, бо просить о святу справу і то возрадується язик мой... Але ось він сам повиненби спрятатись з перед Божого Ока, коли згадує на своє беззаконіє... але в нього надія... А просьба не отвержи мене от лица Твоєго... Хватає сильну руку Господню. І духа твоєго святаго не отіми от мене. Він знає, що вона його не відкине без його провини і ніхто не забере у нього тої радости задля спокою совісти: Воздажд ми радость спасенія і духом владичним утверди мя. Знає що сам зі себе нічого доброго не зможе зробити, »ниже нарещи Господа Ісуса«. А ту приходить ся йому благословити Царство Отця і Сина і Св. Духа тому

просить: Господи устні моя отверзеши і уста моя возвістять хвалу твою.

Скінчив кадильну жертву. Став перед степеннями престола. Його душу наповняють звуки, які доступні лиш для священичої душі. Він готов вже вхопити гарфу, щоби розігнати мелянхолію свого серця Божим гимном.

Але Церква стримує його руку. Вона каже ще раз зробити поклін глибокий, повільний, поважний, згадати що сердцем власне роздертим, жалем сокрушеним і смиреним Бог не уничижит. Тогда благоволит жертву правди.

Зворушаюча сцена! Той, якого погляд буде шукати Всесвятого Бога в небі, щоби Його стягнути на сей престол, якого руки на вхрест зложені покажуть небавом віруючому народови розділено Тіло і Кров Христову, тепер ще спускає свої очи на землю, рука мимоволі вдаряє розжалоблену грудь, а уста шепчуть Боже милостив буди мні грішному! Бо він є чоловік-священик, що має принести жертву і своїх грісіх. Тому Сл. Божу зачинає такою покірною молитвою о прощенє, помилуванє. Але ся молитва і випрямовує його. Вливає йому довіря, що приступає до престола благодати со дерзновенієм. Виходить на степені, очищений, ободрений... а уста шепчуть Благословен Бог наш, Слава во вишних Богу і на земли мир во человіцїх благоволеніє.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.